

Sanna Pearce á grækarismessuhaldi í Århus:

-Vegurin framá er at lyfta í felag

Í Føroyum hevur altíð verið neyðugt at lyfta í felag, um rúm skuldi verða fyrri øllum. Ikki minst í krepputíðum hava tað verið tey mongu, sum við at lyfta í felag, skaptu nýggjar møguleikar. Soleiðis var í 30'unum og í 50'unum og soleiðis má tað eisini vera í okkara tíð segði Sanna Pearce í Føroyingafelagnum í Århus á grækarismessu.

Hon vísti á, at vegurin framá er vegurin, har fjøldin lyftir í felag, har loysnirnar eru samhaldsfastar og hava til endamáls at tryggja lívsgrundarlagið hjá teimum mongu. Vit prenta røðuna

Sanna Pearce á grækarismessuhaldi í Århus: -Henda dag hav vit valt at vera dagurin, tá várið vinnur á vetrinum. Eisini í samfelagnum fer tann dagur at koma, tá búskaparlígi veturin má dvína.

Illveður er í Føroyum. Kuldi, vindur og avfall merkja hvønn dag. Veturin tykist hava landið alt í fastatøkum. Men bráðdliga vinnur sólin eina løtu. Tað verður stílt. Tað slíktur í. Landið liggur upplýst og opinberar eitt bil sín vakurleika, ið áður valla hómast í ruskinum. So tekur veturin yvir aftur. Eina stund halda vit at myrkrið og kuldin ongan tíð fer at sleppa takinum. Men so við og við verða ljósu lørmar longri. Og spakuliga leggja vit til merkis, at eisini kuldin missir valdið og lýðkan merkist alt betri. Natúran broytist og spakuliga verður vár.

Grækarismessa er tíðin, tá endaliga stríðið millum vetur og vár stendur. Tá endaliga stríðið millum myrkur og ljós verður strítt. Tá Grækarismessa er farin aftur, vita vit, at nú fer vár-ið at einta. Og tá kemur tjaldrið. Tjaldfuglurin. Tjaldrið, sum í hugaheimi okkara ímyndar stríðið hjá heiðafuglinum fyrri sínum rætti at vera til.

Í stríðnum millum vetur og vár, millum myrkur og ljós, millum kulda og fløva eru vit áskoðarar. Og hóast vit vita, at útkoman altíð er hin sama, eru vit partísk og vóna, at várið skal sigra skjótt og ruddiliga. Kanska er tað tí vit vita, at vár altíð kemur eftir vetur, at vit bíða í tolni. Hevði tað ikki verið betri at valthina løtu loysnina og flutt til ljósið og hitan? At sloppið burtur úr stríðnum millum vetur og vár?

Men eisini búskaparlígt illveður er í Føroyum. Eitt búskaparlígt illveður, hvørs maka, í hvussu er ikki vit ungu minnst.

Fiskaloysi, vána útflutningsprísir og ovurstór skuld hava koppað føroyska búskapinum. Og ikki at gloyma alt tað skeiva, ið er gjørt í undanfarnu tíðum. Tá vinnulívið svav á studningskoddanum. Tá bankarnir svóvu á veðhaldskoddanum. Tá rentuspekulationin reið landinum sum ein marra. Og tá útflutningsmonopolioið durvaði í løtuvinningsrúsinum, meðan tað fastlæsti framleiðsluna á ulandsstöði.

Avleiðingar kenna vit. Húsagangir, bankakreppur og bankafallit. Og tað ringasta: hóparbeisloysi, sum hevur við sær persónligar vanlagnir. Heimini verða rakt. Og framtíðin hjá allari tjóðini verður hót av burturflýtingini.

Føroyingar hava altíð ferðast nógv í onnur lond at vinna sær royndir og útbúgving. Hetta er gott. Gott fyrri hin einstaka og gott fyrri landið, tá tey koma aftur við íblástri úr stóru verð. Men tá fólkid rýmir undan vinnuløysi, er vandi á ferð. Tíverri eru helst fleiri her í dag, sum heldur vildu verið á Grækarismessuhaldi í onkrari bygd ella býi í Føroyum. Vónandi kunnu hesi næsta ár verða við til grækarismessuhaldið í Føroyum.

Krepputíðir seta spurnar-tekin við nógv av tí, vit hava hildið verið eina sjálfvylgju. Kend virði verða vrakað og nýggj virði koma. Tað er so skjótt, at vónloysi festir seg, og vit halda kanska, at alt tað, sum var, tað var vónaligt. Sumleiðis er tað so skjótt, at vit halda, at eitthvørt patentmedisin hevði loyst allan trega, allar trupulleikar, og hevði givið okkum eitt nýtt

og betri lív.

Slíkt patentmedisin skorta heldur ikki í Føroyum í dag.

Onkur sigur okkum, at hin neutrali marknaðurin við sínum marknaðarkreftum skal sleppa at umskipa samfelagið, soleiðis at einar nýggjar Føroyar koma burturúr. Einar Føroyar, har rentabiliteturin einsamallur er avgerandi fyrri um eitthvørt virksema skal verða.

Onkur heldur, at innliman í Europasamveldið er loysnin.

Onkur heldur, at trupulleikarnir verða loystir, tá almenna virksemað er skorið inn at beini og væl tað.

Og onkur heldur, at vit loysa trupulleikarnar bert við at lóggeva lørnarlagið niður í eina helvt ella so. Úr úrheimi og frá nøkrum í Føroyum verður sagt, at ov nógvir føroyingar eru. At stórta helvtin av føroyingunum eiga at fáast úr føroyska samfelagnum, tí landið kann ikki bera so stóra fjøld.

Felags fyrri øll hesi sjónarmið er, at tað er neyðugt at skipa so fyrri, at nøkur fá skulu fáa stórt veldi. So mugu hini húsast so frægt sum tey kunnu. Hesi halda, at í grundini er ikki møgulegt at Føroyar kunnu verða velferðarsamfelag. At solidaritetur - samhald - er skjótiligt.

Sum sagt ímyndar Grækarismessa at tjaldrið kemur heim aftur til okkara. Tá kemur heim aftur tann fuglur, sum verjir allar hinar smáfuglarnar ímóti rovfuglunum. Tjaldrið er á varðhaldi í haga og í fjøru og loypir á hvønn rovfugl, ið nærkast. Við spíðska nevninum roynir tað at reka rovfuglin burtur. Uttan tjaldrið høvu rovfuglarnir

havt frítt spæl og fjøldin av heiðafuglum hevði verið jagstrað.

Soleiðis er í natúruni. Skulu rovfuglarnir liva, merkir tað, at heiðafuglar mugu dvína. Fyri hvønn rovfugl eru mangir heiðafuglar. Og fyrri hvønn rovfugl, ið skal liva, mugu mangir heiðafuglar dvína. Taka vit burtur ta vernd, sum heiðafuglarnir hava, verða bara rovfuglarnir eftir.

Sama er galdandi í mannatílvirni. Samfeløgini eru tær skipanir, sum menniskjuni hava gjørt, soleiðis at ikki alt er óskipað, at ikki alt er loyvt veiðisíki hjá teimum sterkum.

Streivið hjá fjøldini í Føroyum hevur altíð verið stríð fyrri at byggja garðar um tey rættindi, sum vit halda vera sjálvsøgd hjá hvørjum mannabarni. Tað verið seg rætturin at virka, rætturin at vinna sær útbúgving ella rætturin at brúka trygdarskipanir okkara.

Í Føroyum hevur altíð verið neyðugt at lyfta í felag, um rúm skuldi verða fyrri øllum. Ikki minst í krepputíðum hava tað verið tey mongu, sum við at lyfta í felag, skaptu nýggjar møguleikar. Soleiðis var í 30'unum, tá fakfelagsrørslan við samtøkum legði lunnar undir víðfevnt virksema. Og soleiðis var í 50'unum, tá tey mongu tryst ígjøgnum sosialar trygdarskipanir og nýggjar vinnuøguleikar.

Soleiðis má tað eisini verða í okkara tíð. Vegurin framá er vegurin, har fjøldin lyftir í felag, har loysnirnar eru samhaldsfastar og hava til endamáls at tryggja lívsgrundarlagið hjá teimum mongu.

Henda dag hava vit valt at vera dagurin, tá várið vinnur á vetrinum. Tí er tað rætt, á hesum degi at minna á, at eisini í samfelagnum fer tann dagur at koma, tá búskaparlígi veturin má dvína.

Á grækarismessu í 1994, tá so nógv hótir grundleggjandi virðini í føroyska sam-

felagum er tað ikki burturvið at minna á skaldarðini: *Hoyrir tú tey rópa á stórar, sterkar menn tá er tað tíð at savna øll tey veiku einaferð enn.*

At enda vil eg ynskja øllum eitt gott vár.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

Torsdag den 07. april 1994, kl. 10.50

tvangsauktion, (AS 792/93) over matr. nr. 618 b, Toftir beliggende Toftir.

Auktionen er begæret af advokat Friða Patursson, Fr. Petersensgøta 9, Tórshavn, tlf. 1.1145 (j. nr. 931051) på vegne en pant- og udlægshaver

Ejendommen er et beboelseshus på en 915 kvm. stor grund. Det bebyggede areal udgør 100 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 14.03.94

Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, Tórshavn, er opin hvønn dag kl. 9-11. Telefon/telefax 17597 og telefax 41992, skrivitefon tlf. 0123 og bíð um 16929 ella 41792. Limafundur hvønn mánadag kl. 20-23.